

ทุกวันนี้รัฐบาลกำลังเผชิญหน้าอยู่กับการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เราเรียกกันว่า ระบบหลายขั้วอำนาจ (Multi-Polar World)¹ แต่ถึงกระนั้น บทบาทและอำนาจหน้าที่ของรัฐก็ยังคงกระทำในลักษณะเดิม คือมีหน้าที่ในการปกป้องประเทศ ทำนุบำรุงรักษาย่านเมือง รวมถึงพลเมืองของประเทศเพื่อให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี อันนำมาซึ่งประโยชน์สุขของประเทศชาติและ

การพัฒนาที่ยั่งยืน ด้วยเหตุนี้ ความพยายามของรัฐในการที่จะประสานความร่วมมือกับนานาประเทศมีความเป็นรูปเป็นร่างเพิ่มสูงขึ้น อีกทั้ง ความร่วมมือของทุกภาคส่วนในประเทศ ทั้งภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาคประชาสังคมก็เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้เช่นกัน ดังจะเห็นได้จากรูปแบบที่เรียกกันว่า Collaborative Model ซึ่งถือว่าเป็นโฉมหน้าหนึ่งใน Governance Paradigm² ในศาสตร์ทางรัฐประศาสนศาสตร์ และหลายประเทศ ณ ขณะนี้ ได้มีการดำเนินการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ประสานความร่วมมือกันผ่านรูปแบบ Collaborative Model ดังจะนำบทความเรื่อง "Collaborative approaches to people-based and place-based" ของประเทศออสเตรเลีย มาเสนอเป็นกรณีศึกษา

ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวเป็นปัญหาที่สำคัญในสังคม ซึ่งไม่ส่งผลกระทบต่อเพียงแค่คนสองคน แต่ยังรวมไปถึงครอบครัว ซึ่งความรุนแรงในครอบครัวยังก่อให้เกิดการเสียชีวิต พิกار หรือเจ็บป่วยของผู้หญิงในรัฐวิกตอเรีย ดังนั้น จึงมีการนำแนวทางความร่วมมือ (Collaborative approach) มาใช้ในภาคชุมชน ซึ่ง Department for Victorian Communities (DVC) ของประเทศออสเตรเลียประสบความสำเร็จในการประยุกต์แนวคิดนี้มาใช้แก้ปัญหานี้ กล่าวคือ เจ้าหน้าที่ของรัฐวิกตอเรียได้จัดตั้งคณะกรรมการเพื่อกำกับดูแลในเรื่องนี้ระดับรัฐ เพื่อลดปัญหาความรุนแรงในครอบครัวโดย Department for Victorian Communities (DVC) ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการประสานและสนับสนุน โดยนโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องของด้านนี้ได้รับมาจากการทำงานและการรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างกันไป ดังนั้น นโยบายนี้จึงไม่เป็นแค่

¹ ระบบหลายขั้วอำนาจ (Multi-Polar World) หมายถึง การถ่วงดุลอำนาจระหว่างประเทศของหลายๆ ขั้วอำนาจ โดยมีสหรัฐอเมริกาเป็นเอกอภิมหาอำนาจ (Unisuperpower) มีประเทศญี่ปุ่น จีน รัสเซีย และ EU เป็นขั้วอำนาจหลักๆ ที่สำคัญ EU นั้นจะมีอังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน เป็นขั้วอำนาจหลัก ระบบนี้ขั้วอำนาจทั้งหลายจะถ่วงดุลซึ่งกันและกันโดยรัสเซียยังไม่มียุทธศาสตร์มากนัก

² Paradigm ยุคปัจจุบันของศาสตร์ทางรัฐประศาสนศาสตร์ กล่าวไว้ว่าอยู่ในยุค Governance

แผนการของรัฐบาล แต่เป็นแผนการของประชาชนด้วย ซึ่งรัฐบาลได้จัดงบประมาณ 35.1 ล้านเหรียญ ตลอด 4 ปี ทำให้เกิดการพัฒนาในการจัดการกับปัญหานี้เป็นอย่างมาก

ปัจจัยที่สำคัญที่สุด ที่นำไปสู่ความสำเร็จของกระบวนการความร่วมมือ คือ ข้อตกลงระหว่างรัฐมนตรี 5 คน และ หน่วยงานรัฐบาล 3 หน่วยงาน โดยต่างมุ่งหวังให้แผนการประสบผลสำเร็จ รวมทั้ง การใช้ข้อมูลเก่าร่วมกับข้อมูลใหม่และความเต็มใจที่จะสร้างความร่วมมือในภูมิภาค นอกจากนี้ ยังมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งด้านระบบ และโครงสร้าง เช่น ข้อปฏิบัติของตำรวจ ซึ่งถูกปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมและการจัดตั้งผู้เชี่ยวชาญ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาในด้านการฟ้องร้อง

จากมุมมองของบุคคลซึ่งเคยได้รับผลกระทบความรุนแรงในครอบครัว การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ถือเป็นสิ่งที่ดี เช่น โครงการให้คำปรึกษาช่วยเหลือสตรีและเด็ก และสนับสนุนทางด้านเงินทุนแก่ผู้หญิงที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และระบบการให้ความช่วยเหลือพิเศษแก่ผู้หญิงซึ่งประสบกับปัญหารุนแรงและโปรแกรมการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ชาย แง่มุมหนึ่งที่สำคัญของโครงการ คือ ความเต็มใจที่จะมองหาหนทางใหม่และมีประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาของผู้ก่อเหตุความรุนแรงในครอบครัว โดยตำรวจมีอำนาจในการควบคุมหรือสั่งการได้เลย

เมื่อเร็วๆ นี้ได้มีการวางแผนจัดตั้งหน่วยงาน เพื่อศึกษาและวิจัยถึงผลลัพธ์และประเมินความมีประสิทธิภาพการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ เหล่านี้ ซึ่งหน่วยงานนี้ได้ทำการรวบรวมข้อมูล และทำงานร่วมกับหน่วยงานรัฐบาลอย่างใกล้ชิด แม้ว่าโครงการยังไม่สำเร็จลุล่วงไปทั้งหมดแต่ก็เป็นที่ชัดเจนว่า มีผลกระทบที่สำคัญอย่างมากที่เกิดขึ้นในระยะสั้น ซึ่งก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างรัฐบาลและสังคม

สรุป ปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลต่อกระบวนการความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพ คือ การที่ทุกฝ่ายมีเป้าหมายร่วมกันและแลกเปลี่ยนแนวคิดการสื่อสาร ความรับผิดชอบ ความโปร่งใสของเจ้าหน้าที่รัฐบาล กระบวนการ รวมถึงการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ครอบครัว และสังคม อีกทั้งการลดบทบาทของผู้นำในชุมชนและผู้ประกอบการ การเปลี่ยนแปลงจากการที่รัฐบาลได้ควบคุมและดำเนินนโยบายไปเป็นการที่รัฐบาลเป็นตัวช่วยให้ขั้นตอนการร่วมมือประสบผลสำเร็จ การถ่ายโอนอำนาจในการวางแผนและให้บริการแก่ระดับชุมชนสร้างความตื่นตัวและความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่างๆ มากขึ้น และยังพัฒนากระบวนการทำงานระหว่างหน่วยงาน เพื่อที่จะสร้างโอกาสให้สังคมและแก้ปัญหาผ่านทางพันธมิตรระหว่างรัฐบาล หน่วยงานทางสังคม และหน่วยงานทางธุรกิจ จากประสบการณ์ที่ผ่านมา แสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ที่เกิดจากการจัดการความรู้ และการนำความสามารถส่วนบุคคลออกมาใช้ รวมถึงการสร้างความเชื่อใจระหว่างกันช่วยทำให้กระบวนการและผลลัพธ์ดีขึ้น